

ΓΕΡΑΣ ΕΙ ΜΟΝΟΜΑΣΕΙΑΣ ΕΠΑΝΙ
ΟΝ ΤΩΝ ΠΟΥΔΑΙΩΝ, ΟΥΚ
ΑΝ ΑΜΑΡΤΟΙΣ ΔΗΛΑ
ΔΗ, ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙ
ΑΣ ΦΙΛΕ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ. ΦΙΛΟΜΑ
ΘΗΣ. ΒΙΒΛΙΟΓΡΩΛΗΣ. ΚΑΙ ΒΙΒΛΟΣ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ Ὁ ΦΙΛΟΜΑΘΗΣ.

Ἦ ῥά τί καὶ νόντα κτετύπω κας βιβλιοπώλας;
καὶ φίλιν αἰγῶν καὶ κύνων τὸ βιβλάριον.
βωκαῖνς ἔπη, καὶ ἀσκραῖνς ἔνδον ἑστέρας
μῶσιν ὡς βίβλας, ἃ πέ μοι ἑρομένω.
γῆτορας ἡδὲ σοφούς, καὶ πᾶσιν ἐγὼ κατελείχω.
καὶ τὸν μαιονίδην, καὶ πολὺντας προτέρων.
ἀλλὰ δραχμὴν κατὰ πρὶν μὲν ἀχέρας ἀφῆς.
καὶ κεν ἰδοὺς παρὲς μοί, καὶ τὰ σπανίων.
εἰς βραχὺς ἔσθ' ὁ βίος, κακοδαίμωνίης τ' ἀνάμνη-
σιν ὅτε αἰῶς δὴ σοι, πάρετε σιμωνίδεω. (ἦτορ)
πάρετε φιλήμονος, καὶ μὲν ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
ἐκφρασιμὸν ἰδέειν, καὶ ἀθλίον βίον.
ἀνδρὶς τελλοῦ ἰάμβους, καὶ ἀρετῆς κακίας τε.
καὶ ἀναλωτὰς ῥῶς, καὶ ἡσυχίας μυθικῆς.

παντάλλ. ἡ δὲ σφιγγὸς κίρκης φαρμακίδος τέ.
Αἶγε ἔρμινείης ἔμμορον ὕρανίης.
Ταυτ' ἐναλεξάμενος, σπάνιον χρῆμα σπυδαίοις.
τῆς μουνεμβασίης, προύθετο ἀρσένιος.
τὴν δραχμὴν λαβὲ βιβλίου πωλίδου ἀλλὰ ἢ αὐ-
τὴν βίβλου σχῶν, ἀσπασίως ἀπιδί. (τὸς.
καὶ μετὰ μικρὸν λήψι πάντων ἡν γὰρ πανέλθης,
τὰ ψφιδέματα δὴ, τῶν σοφίης ροφίμων.

ὅτι οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ ῥητόρες ἀ-
λήλῳ κλέπται. πορφυρίου ἐκ
τοῦ πρώτου τῆς φιλοσο-
φίας ἀκροάσεως.

Ἀπλωτίνια ἐξίωμ ἡμᾶς ὁ λογιγός α
τ δὴνιτι, νέκλικερ ἄνους τε πλλοὺς,
ἢ νικαγόραν τὸν σοφιστήν. ἢ μαίονα.
ἄπλλωνιόν τε τὸν γραμματικόν. ἢ διμή-
ριον τὸν βωμίστην. προσήνιν τε τὸν περιπα-
τητικόν. ἢ τὸν σωϊκόν καλλιήτην. μεθ' ὧν
ἐβδόμος αὐτὸς κατακλιθεὶς. τοῦ δαίπνῃ
οὐκ ἀποκόπτοντος. καὶ τίνος ζητήσας περὶ
ἐφόρου ἐν τοῖς ἀνέμοις βενομένης. ἀκούσωμεν
ἔφη τις ὁ περὶ ἐφόρου θέρους. ἦσαν δὲ οἱ
ζητούντες, καύσειός τε ἢ μάξιμος. ὁ μὲν
γὰρ αὐτὸν καὶ δεσπόμενον πρεσβύτην. ὁ δὲ
καύσειος κλέπτην ἀπεκαίλει, ἢ τί γὰρ ἐφό-
ρου ἴδιον ἐκ τῶν δαίμαλ' αὐτοῦ. καὶ καλλιθε-
νους. καὶ ἀναξιμένους αὐταῖς λέξεσιν ἐστίν

ἔτε, ῥιπχιλίου μετὰ τὴν ἐνταρσίχην. πρὸς
ὃν ὁ γραμματικὸς ἀπολλωνίος ἔφη. οὐ γὰρ
ἔγνωσεν ὅτι καὶ τὸν θεόπομπον οὐ πρὸς
μας, κατέλιπε τοῦτο τὸ πάθος; ἐν μὲν τῇ
ἐνδεκάτῃ τῶν περιφίλιππον ἐκ τῆς ἰσοκρά-
τους ἀρεσπολητικῆς μεταγράψαντα αὐτῷ
ὀνόμασι μέκτινα, ὅτι τῷ μάγαθῳ καὶ τῷ
κακῷ οὐδὲν αὐτὸ κατ' αὐτὸ παραγίγνεται
τοῖς ἀνθρώποις. καὶ τοι ὑπερφρονεῖ τὸν ἴσο-
κράτην. ἡ γὰρ νικῶνται ὑφ' αὐτοῦ λέγει
κατὰ τὸν ἐπὶ μαυσώλῳ ἀγῶνα τὸν
διδάσκαλον πραγμάτων δ' ὕφαι-
ρεσιν πεποιῖται, μεταθεῖς
τὰ ἐπ' αἰῶνων αἰῶσις,
ἵνα καὶ ψεύσης
ἅλῳ.

ὅτι οἱ φιλόστοιχοι καὶ οἱ ῥήτορες, ἵστο-
ρικοὶ τε καὶ ποιηταί, ἄλλος ἄλλου
τὰ ἔπη καὶ τὰ ῥήσεις συλῶντες,
μετὰφράζουσιν.

ἔκτῳ κλήμεντος στρωμάτων.

τοῦ ὀρεφέως ἐιπόντος·
ὥς οὐκ ὑνέτερον ἢ, ἢ ῥίγιον ὄψοι Ἰναικός.
μεταφράζωμ ὁμηρος λέγει.
ὥς οὐκ ἀνότερον ἢ κύντερον ἄλλο Ἰναικός,
παλιν ἔμυσαι ἔποιήσαί τις,
ὥς δ' αὐτως ἢ φύλλα φύφει δωρεος ἄρουρα.
ἄλλα μὲν ἐν μελήσιν ὀψφθίνει, ἄλλα δὲ φύφει
ὥς δὲ ἢ ἀνθρώπων γενεὴ ἢ φύφει μελίωφ.
ὁμηρος μεταφράφει λέγων.
οὐλα ἄ μὲν τ' ἀνεμος χαμίδις χίφει, ἄλλα δὲ θ
τηλεθέωσα φύφει, ἄρος δὲ πιεῖν ἔπειτα ὥρη, (ὕλη
ὥς ἀνθρώπων γενεὴ ἢ μὲν φύφει, ἢ δ' ἀπ' ἡλίου.
παλιν δ' αὖ ὁμηρος ἐπέντος,
οὐχ ὁ σὶν κτλ. ἀνέοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ἐνυχέας αἰετῶν.

ἀρχιλόχος ἢ κρατῖνος ῥάφουσι· ὁ μὲν
οὐ γὰρ ἐοῖα κατανοῦσι κερτομῆν ἐπ' ἀνδρά
κρατῖνος δὲ ἐν τοῖς λαῖκωσι. (σι.
τὸ δ' αὖ κ' ἰαμένοις ἐπ' αἰχμοῖσι καυχᾶσθαι μέγα.
ἄντιστόμῳ φήσαντος·
ἀνιπτόσδε χαμαιεῦναι.
εὐριπίδης οὕτω ῥάφει.
εὐλοῦσι μὲν ἀσπρωτῷ πένθω·
πικραῖς δ' οὐχ ὑβραίνουσι πένθας.
παλιν ὁ μὲν ποιήσαντος·
ἄλλος γὰρ ἄλλοις ἀνὴρ ἐπιτέρπειται ῥοῖς·
ἀρχιλόχος παραφράζωμ λέγει.
ἀλλ' ἄλλος ἄλλω κραδίημι αἰνέται.
ἰσχύλου δὲ εἰπόντος·
οἶκοι μὲν μὲν χρεὶ τὸν καλῶς εὐδαίμονα·
καὶ τὸν κακῶς πρᾶσσοντα ἢ τοῦτο μὲν μὲν.
εὐριπίδης οὕτω λέγει.
μακάριος ὅς τις εὐτυχῶν, οἶκοι μὲν μὲν.
ἀλλὰ καὶ μὲν ἀνδρῶν.
οἶκοι μὲν μὲν χρεὶ ἢ μὲν μὲν λευθερόν.

ἡμικέ τ' ἔναι τὸν καλῶς ἐλδαίμονα.
θεοίνιδος δὲ λέξαντος,
οὐκ ἔστι φεύγον τί φίλος ἢ τις ἐταῖρος.
εὐριπίδης οὕτω γράφει.
γένητα φεύγ' ὅσας τις ἐκποδὼν φίλος.
ἔτι εὐριπίδης ἐξ ἐπιχάρμου λέγοντος
ὁ μ' ἐγὼ ἄνην λαμβάνειν ἀνίδα.
ἄλλον δ' ἄλλη ματεύει τινά.
κακὸν συνᾶν κατὰ πρὸς νέον βούλει γράψαι.
ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρομίμειρά λαβεῖν.
ἡ δ' ἔμδεῖς τοῦ δ' οὔσα βουλεύει κακὰ.
εὐριπίδου πάλιν ἐπόντος,
κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρόνησιν ἔκ' ἐχέ.
τοφρολῆς οὕτω φησὶν.
ἐχθρῶν ἰδῶρα δῶρα καὶ οὐκ ὀνήσιμα.
σώλωντος δὲ ποιήσαντος,
τίλ' ἔστι κόρος ὕβρις, ὅταν πολὺς ὄλβος ἐπ' ἡμᾶς.
θεόγνης οὕτω γράφει.
τίλ' ἔστι κόρος ὕβρις, ὅταν κακῷ ὄλβος ἐπ' ἡμᾶς.
ὁ δὲ μὴ τὸν κυνιδίδης φησὶν

ἰώθασι δὲ καὶ οἱ πονηροὶ τ' ἀνδρῶν, οἷς ἀν μάλι
στα καὶ δὴ, λαχίτῃ ἀπρὸς δόκητος ἐν παλαιᾷ
ἔλθῃ, ἔς ὕβριμ φεπεῖται.

καὶ φίλιτος ὁμοῖος ἐστὶ μμούμενος λεῖψ.
ἰώθασι γὰρ μάλιστα οἱ παρὰ δὲ ἄμ ἀπρὸς δέκῃ
τως ἐν πρᾶστοντες ἔς ὕβριμ φεπεῖται.

πάλιν τοῦ σατίνου λεῖψος.

ἐκίπτος ὅς πατέρα κτείνων παῖδας καταλείπει,
παινοφῶν οὕτω φησὶν.

ὁμοίως γάρ μιν νῦν φοῖνομαι πεποκέναι, ὥς
εἰ πρὸς πατέρα ἀπὸ κτείνων, τ' ποῖδων αὐτοῦ
ἐν μύλου δὲ ἐπέπτος. (φεισαστο.

μνημοσύνης καὶ γινὸς ὁλυμπίου ἐν ἑα κοῖρας,
ζέλων οὕτω σὶ λέγει.

μνημοσύνης καὶ γινὸς ὁλυμπίου ἀλλὰ τέκνα.

θεοῖσι δὲ ποιήσασθαι.

οἷος πινόμενος πολὺς κακὸν. ἢ δὲ τίς αὐτῷ
χρήται ἐπιταμένως, οὐ κακὸν. ἀλλὰ ἄριστον.

οὕτω πανίας ἐστὶν ἀφθ.

ὅς οἷος ἐν ἡτοῖσι θεῶν πάρα δὲ ῥομ' ἄριστον.

πινόμενος κατὰ μέτρον, ὑπὲρ μέτρος δὲ, χυ-
τὰ λικμαίωνος δὲ πάλιν ἐπένις. (ρεῖωρ.
ἔχθρὸν ἄνδρα ῥᾶον φυλάττειν ἢ φίλον,
Ξε. σφῶν οὕτως εἰρηκεν.

Οὐκ ἂν ἐχθροὺς ἄλλως βλάψκειν ἂν τις, ἢ φί-
λος δοκῶν εἶναι.

Ὀμήρου πάλιν ποιήσαμτος,
τίς πέθεν ἄς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις κ' ἔτι κήες,
Εὐριπίδης οὕτως ἴσθ.

ποιᾶν σε φεμεν γαῖαν ἐλελοιπότες,
πολύξενούσθι, γῆ δ' ἐτίς παῖδας ἔσθρ.
τίς ἐσθ' οὐ φύσας, τοῦ κεκίς κ' ἔσθαι παῖδος.
Γαί' ἐσθ' οὐ δὲ ἐσθ' ἔσθρ.

Ἡχοὶ δ' ἐσθ' ἀπὸ πυλὸς δώσω κακόν, ὡς κερά παρ
Εὐριπίδης οὕτως εἶπεν. (τεστέρον πόνται.

Ἀντί - υἱὸς μὲν γ' ἄλλο πῆρ μείζον,
καὶ θυγατρώτερον βλάσθον θυγατρός.
Αὐτοῖς Ὀμήρου φήσαμτος,

Γαστέρα δ' οὐ πᾶσι τὸν ἀνθρώπῳ μὲν οὔσαν
οὐλομένην, ἢ ἄλλὰ καὶ ἀνθρώποις διδωσιν.

Εὐσιπίδης εὐτωγείῃ.

ἡκᾶ ἐν χρεῖα κακῶς τε δούλομένῃ
γατῆρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γήϊα κακὰ,
πάσιμ ἐν τιμάχου λέξ' ἄντος

ἔκ γ' ἁώρων πολλὰ κ' ἀνθρώποισι πέλοται.
Αὐταῖς οὐτω λέγει.

Ἄωρα γ' ἐνθ' ἵππων οὐν ἡ παφειῖδ' ἐν' ἔρα.
τοῦ δ' ἐκ' ἰδου ἑτέντος.

οὐ μὲρ γὰρ τ' ὕψι κ' ἐνθ' ἁλὶ ζ' ἰμνιον
τῆς ἀγαθῆς ἴς δ' αὐτὰ κακῆς, ἔξ ἴσιον ἄλλο.
σιμονί' ἡ εὐτωγείῃ.

γυναικὸς δ' αὖθις, ἡ δ' ἐνθ' ἁλὶ ζ' ἰμνιον
ἔθλ' ἁλὶ ζ' ἰμνιον, ἡ δ' ἐνθ' ἁλὶ ζ' ἰμνιον

θεῶν δ' ἁλὶ ζ' ἰμνιον, ἡ δ' ἐνθ' ἁλὶ ζ' ἰμνιον
οὐτ' ἁλὶ ζ' ἰμνιον, ἡ δ' ἐνθ' ἁλὶ ζ' ἰμνιον

οὐ γ' σπυδαίῳ πρὶ ἐπὶ ὡς ακατος.
Ἄιτωφίῃ, εὐτωγείῃ.

Ἄιτωφίῃ, εὐτωγείῃ, ἡ δ' ἐνθ' ἁλὶ ζ' ἰμνιον

Ἄιτωφίῃ, εὐτωγείῃ, ἡ δ' ἐνθ' ἁλὶ ζ' ἰμνιον
ἔρωτα γ' τὸν ἄρ' ἡ μέλομαι βύοντα.

μήτρης πολυανδρείοις αἰῶνι. ὁ δὲ,
καὶ δαῶν δυνάστης. ὁ δὲ ἡ βροτοῖς δαμάξει.
εἰς ἰδίας εὐτρωφείν.

ἔρως γὰρ ἀνδρας ὁμῆς ἐπέρι εἴη.
οἷδ' ἰὺ γυναικας, ἀνὰ κῆρ' ἑρμάνω.
τυχὴς λαοῦ καὶ γὰρ πέντε τοῦ ἔχεται.
τοῦ δ' ἔνδοι τι λυσαμένη ἔντες.

ἔλκηνες ἔντες λαοῦ ἀνδρῶν δαυλυόμεν;
ορατὺν μάχος εὐτρωφείν.

ἀρχελάω δαυλυόμεν, ἔλκηνες εἴτε λαοῖς
ὁσφύως δὲ ποιήσαντες. (ρω;

ἔρως γὰρ ἀνδρας ὁμῆς ἐπέρι εἴη.
οἷδ' ἰὺ γυναικας, ἀνὰ κῆρ' ἑρμάνω.
τυχὴς λαοῦ καὶ γὰρ πέντε τοῦ ἔχεται.
τοῦ δ' ἔνδοι τι λυσαμένη ἔντες.

ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ εὐτρωφείν.

τυχεῖς γὰρ ἀνδρας ὁμῆς ἐπέρι εἴη.
οἷδ' ἰὺ γυναικας, ἀνὰ κῆρ' ἑρμάνω.
τυχὴς λαοῦ καὶ γὰρ πέντε τοῦ ἔχεται.
τοῦ δ' ἔνδοι τι λυσαμένη ἔντες.

ἀρχελάω δαυλυόμεν, ἔλκηνες εἴτε λαοῖς
ὁσφύως δὲ ποιήσαντες. (ρω;

ρα τυχάνοντι. πύρ ὕδωρ, αἷρ, γῆ, ἐκ τούτῳ
γὰρ αἰετνεσθς τῶν γινόμενων.

ἔμπεδοκλῆς ἐλεξεν οὕτω.

τέσσαρα τῶν πάντων ῥιζώματα πρῶτον ἄκτε.
πῦρ κ' ὕδωρ γαῖαν, καὶ αἰθερὸς ἀπλήτον ὕψος.
ἐκ γὰρ τούτων ὅσα γίνονται, ὅσα τ' ἔσονται.
πλάτωνος δ' αὖ οὕτως ἱεράφαντος,
διὰ τοῦτο καὶ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπισημόνες.
οὓς ἀνδραπλάϊσεν ποιῶνται, δαΐμονά παλ
λάττουσι τοῖς ἡμῖν.

μένανδρος ἀπενόητως.

ὅμοι θεοὶ φιλοῦσι μὲν ἀποδινέσκει νέος.

τοῦ δὲ ἰσοκράτους ἐπὶ ὄντος,

αἰετὰ μέλλοντα τοῖς προγεγενημένοις τε
μαίρεσθαι,

ἄνδοκίδης οὕτως ἔφη.

κρίν γὰρ τε κμηρίοις χρήσθαι τοῖς πρετέροις γε
νομένοις, περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι.

θεόγνιδος δὲ πάλιν ποιήσαντος.

χρυσοῦ κ' ἰδύλοιο καὶ ἀργύρου ἀσχετος ἄτκ
κύρνε, καὶ ἐξ αὐτῶν ῥάδιον ἀνδρῶν σοφῶ.

εἰ δὲ φίλον τοῖς ἀνδρὶ ἐνὶ στήθεσσι λείληπε
φυχρὸς ἐὼν, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχει,
τοῦτο θεὸς κίβδηλός τ' αὖτον πείσσει βροτοῖσιν.
καὶ νῶναι πάντων τοῦτ' ἐνιμρότατον.

Εὐριπίδης οὕτω λέγει.

ὦ Ζεῦ, τί θήτα χρυσοῦ μὲν ἐς κίβδηλος ἦν,
τεκμήρι' ἐνθροποιστίν ὥπασας σοφῆ.
ἀνδρῶν δ' ὅτω χ' ἡτῶν κακῶν διδύναι,
οὐδ' εἰς χαρὰ κίη ἐμπέφυκε σῶμα τί.
πάλιν Εὐριπίδου ἱεράφαντος.

μηδὲς τ' ἐν ἀδούῳ παρὸς τετυχότων,
οὐκ ἐγ' ἀδελφὸς ὅς τις ἀμβλασῇ ποτέ.
σοφοκλῆς οὕτω φησί.

μηδὲς ἢ παρὸς ἑκέτ' ὄντων, ἀδελφὸν ἄλλον ὄχ
πάλιν ἱερόντος Εὐριπίδου. (έξω.

πιλέα τὸν ἀάκτον οἰκουρὸς μῆνη,
γερονταῖω γῶκενα παιδεύω.
πάλιν γὰρ αὐτῆς πᾶσι δὲ ἡρώδων ἀνὴρ.
σοφοκλῆς οὕτω λέγει.

αἰς παῖδας οἱ γέροντες ὁρθῶ τῷ λόγῳ.

καὶ πάλιν οὕτως.

ἄρως εἴοικεν ὁ γέρω δὲ παῖς γένοιτ' αὖ.

ὅσαύτως καὶ ἀντιφῶν.

γεροφία γὰρ προσέειπε παιδοφία.

τεῦ δὲ δημοθέτους λέγοντος.

ὅτι μὲν ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι ποιοῦσιν περὶ τῆς

τομῆς τὸν ἀγῶνα καὶ παραφιλία γέγονε, σχε

δὲ μοῖμαι πάντα καὶ νόμοι.

ἐλπίες φησὶν οὕτως.

ὅτι μὲν ὡς ἄνδρες δικασαὶ αὐτοὺς καὶ ἀπὸ τῆς

ταξίς γένηται περὶ τὸν ἀγῶνα τεύχεται, ὃ

θένα ὑμῶν ἀνέστη γούμαι.

πάλιν τεύχεται τοὺς ἐκείνους.

ὅς περ τὸ χεῖμα γὰρ ἀλλὰ κεν ὄσιν ἐνὶ οὐσῶν,

λυσιπείρ τοῖς ὀρεφικῶς οὕτως ἔπει.

καὶ φησὶ γὰρ γένεσθαι ἐν τῶν σωματικῶν οὐκ

ἐνὶ οὐκ ἀλλὰ τῶν γυναικῶν.

ὁ μὲν οὖν πάλιν ἐπόντος.

ὅτι πέπεισται μὲν γὰρ πόλεμον περὶ ἐνὶ οὐκ οὐκ

ἐνὶ οὐκ μέλλοιμεν ἀγῶνι ἀθανάτω τῷ (Τίς,

ἔτα δ' οὐτέ κεν αἰτ' ἐνὶ πρῶτοι τι μυχθαίμην,
οὔτε κε σὲ σέλλοιμι μάχης ἐς κυδίσανραν.
νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρας ἐφέτασεν θανάτῳ
μυρίσι. αἰ δ' αὖτε φεγέρετόν δ' ὕπαλύχαι
δομευθὲ καί τω κ' ὕχος ὁρῶμεν κεί τις ἡμῖν.
οὐδ' τοι πρὸς οὕτως εἴη.

εἰ μὲν γὰρ ἴν τόν νιν ὕνον τὸν παρόντα διὰ
φυγόντας ἰδὼς διάλειπτον ἐπίλοιπὸν χρό
νον, ὅτι ἐν ἡρώδου φιλοφυχέιν· νῦν δ' ἐ
τοταῦται κῆρας τῷ ἴῳ παρὰ πεφύκασιν,
ὥς τε τὸν ἐν ταῖς μάχαις θάνατον αἰρετῶ
τερομένοιο δοκεῖν.

τοῦ δὲ γίλωνος ἰσπόντος,

ἡδ' ὅν πᾶσα δ' ατα,

ἐπὶ ἀπαιτος οὕτως εἴη.

ἡδ' ὅσα ἄτα θεῖα ταῖς ἡδ' ὅσα δὲ λαυίας.

ἰσπονητέον· εἰ φόντες,

ἐπιβλέπειν οἷον δὲ καὶ ὄρη· καὶ χώρη· ἢ

ἡλικίαν· καὶ νέτους,

εὐρεῖ πῶς ἔστιν ἔγραφε.

ὅτοι δ' ἰαφρὺν ἔλαλως, πρὸς τὰς δικάτας
τῶν ἐνοικουμένων πόλιν τε γῆνί. ὅρτας,
νόσους σκοπὴν χρεῶν.

Ὀμήρου πάλιν ποιήσαυτος,
μοῖρα δ' οὐ πῖνα φιμὶ πεφύμενον μεμενυ
ἀρχίμος οὕτω λείει. (ἀνδρῶν,
πᾶσι μὲν ἀνθρώποις ὀφείλεται ἀγρθανεῖν. ἢ
πρότερον, ἢ ἐς ὕστερον.

τοῦ δ' ἐδημοκλένδης ὡσαύτως ἐπέντος,
πέρας μὲν πᾶσι μὲν ὡς πᾶσι τοῦ βίου πέφυ
κε δ' ἔμματος, καὶ ἐν οἰκίᾳ τίς αὐτὸν κα
θαίρει, ὡς τῆρι,

φανοῦλ' οὕτω φητίν.

Ἀλλὰ τοι μοῖρ' ἴωμ νήϊ' ἰλυτὲν. ὃ δ' ἐπὶ ἔστιν
ἐκφυγῖν, ὅσοι γῆν' ἐπιφροβέμεθα.

πλάτωνος δὲ β' ἀφ' ἑμτος.

ἀρχὴ μὲν ἐρωτοῦ, ὁρασις. μετὰ δὲ τὸ πῖθος ἐλ
πίς, βέρει δὲ μνήμη, τῆρεϊ δὲ συνήθεια.

ἐπὶ λήμω μούτως φη.

ὁρῶσι πάντες πρῶτον, αἰσθάνεσθαι μασαμ.

ἦ γὰρ ἐπεθεώρησαν, ὅτ' ἔς ἑλπίδα ἐνέπισσον
οὕτω γίναίη ἐκ τούτων κερως.
ἔμπεδο καλοῖς δ' ἐπόντες,
ἦ δὲ γὰρ ποτ' ἐγὼ ἐνέμην κυρὸς ἑκίστη.
Θάμιος ἰσοιώνες τὴν δὲ μάστιγι λαοπορτοῖς
εὐπρίκευτ' ἄλκι.
Θιήτης δ' ἔδδεν τῶν γινόμενων.
διακρινέμενεν ἄνθρωπος ἄνθρωπον,
μορφὴν εἰσεσσεύσασθαι.
Ἄνδρες δὲ τὴν φρίσσοντες,
ἐπεὶ τὰ γ' ἔρχονται, θύκινά τοι, σώφροσιν,
ἐπὶ κούρῃς ὁ τῶς δ' ἔπε.
πλουσιώτατοι αἰτάνοις πίπτουσιν.
τοῦ δ' ἐρισφάτοις ἐπὶ ἐνός.
β' βυζιανέων τὴν βίαν δίνουσιν ὡς.
χωρὶς καθεύδοντες ἡμέρας καλῶς.
ἔσθ' ἡγοῦνται οὕτω τὴν γαίαν.
δικαιοσύνης κατὰ μέτρος ἵστασθαι.
εὐπρίκευτ' ἄλκι.
ὅσα ἱσμὸς κείμενος ἔδδεν ἔστις.

εἰς ὅμ τινα χρεῖ τε λίσσασθαι θνητοῖς.
πλην ὅταν ελθὴ κρυφαῖα δίδωεν
ὁ ἀνέτευ παμφθιτα τελευτά.
Δίφιλος οὕτω - ὡς μετ' ἀφράζει.
οὐκ ἔπ' ἥριος ὅς κ' ἐκίηται κακῶ.
λύπας, μερίμνας, ἀρπαγὰς, ζηλίας, νόσους.
τούτων ὁ θύναος κατὰ περὶ ἰσθμὸς φανείς
ἀνέπαυτε τοῖς ἔχοντασ' ἀναπαύσας ὕπνῳ.
εὐκ-ἰδοὺ δ' ἰὺ θίς ἐπόντος,
χρόνος δὲ δείξει, ὃ τεκμηρίου αὐτῷ,
ἢ χρητὸς ὄντα βιώσομαι σε ἢ κακόν,
σφοδρῆς ἐὺ τω φημί.
πρὸς ταῦτα κρύπτε μὴ δύνω, ὃ πάνθ' ὅρων.
καὶ πάντ' ἰκούω, πάντ' ἀναπύττει χρεῖος.
ὄντω ἢ ἄνωγμ' ἢ κρίνωμ'. ἅ παρὰ ποιηταῖς τε
ἢ λογογράφοις ἐρηγῆς ἢ προσέξας τὸ μνῆν.
ἀσκήσῃ ταῦτα πρὸς τὴν τῆς ἀνγῆλων συλα
βωγίαν, ἢ βούλει μεταφράσας ἔνδξην.

ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ ἩΡΩΔΕΥΕΪΑ. ΠΕΡΙ
ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ
ΒΙΟΥ.

ἔν δ' ἐπὶ κάλλιστον χῆρος ἔειπεν ἄνθρωπος.
οἴκῳ φύλλων ἱερέῃ, τοῖσι δὲ καὶ ἄνδράσιν.
παῦροί μιν θνητῶν ὕψισι δεῖξα μεμοῖ,
στέρνοισι κελαιόεντο, πάρεστι γὰρ ἔστιν ἐκάστω
ἄνδρῳ, καὶ τε νέωρ σήμερον ἐμφύεται.
Θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθρωπος ἔχῃ πλὴν ἁτομῆς,
κούφον εὐχρηστέον, πολλὰ τέλεσσαι νοῦ.
οὔτε γὰρ ἐλπίδις χεῖρ ἡλεῖται, οὐδὲ θανάτῳ.
οὐδ' ὕμῃς ὅτα, ἱερῶν τε δ' ἔχῃ καμάτευ.
μηδίοις ταῦτα κέταί νοός, οὐδ' ἴσασιν,
ὅς τις χρόνος ἐστὶν ἡβῆς καὶ βίοντος ὀλίγος.
Θνητοῖς, ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν εἰς τὸ πρὶν τέλει
τυχῇ τῶν ἰσθμῶν, Τληπόλεως χαρίζεμενος.
εἰλήκορος ἐς τὸ αὐτὸ.
ἤριμα κάρη παλιν καὶ ἤρι τελευτῶν
τὰ θνητῶν, ὅκ' ἐστὶν περὶ τούτων λόγος.

οὐ γὰρ ἔλαβον αὐτῶν ὕδιν' ἔρ, ε-ται.
οὐ γὰρ τοι υἱ ὁδεύει, ἵνα αὐτοὶ, κακὸν
ἔπακτον, ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ τὸν
ἐκ τῆς ἐκείνου, καὶ τὸν καὶ τὸν
ἡμῶν δ' ἐρίωται, ὡς ἀντιώτοιχόν.
δοῦλαύομαι δ' οὐ, ἐκ τῆς ἐκείνου
πρὸς τοὺς υἱοὺς, ὡς ἐκ τῆς ἐκείνου.
πρὸς τοὺς υἱοὺς, ὡς ἐκ τῆς ἐκείνου.

τοῦ αὐτοῦ.

ἡ δὲ τὸν μίσηται, ὡς ἀντιώτοιχόν.
ἐ, ὡς ἀντιώτοιχόν, ὡς ἀντιώτοιχόν.
ὁ δὲ τὸν μίσηται, ὡς ἀντιώτοιχόν.
ἡ δὲ τὸν μίσηται, ὡς ἀντιώτοιχόν.
ἡ δὲ τὸν μίσηται, ὡς ἀντιώτοιχόν.
ἡ δὲ τὸν μίσηται, ὡς ἀντιώτοιχόν.
ἡ δὲ τὸν μίσηται, ὡς ἀντιώτοιχόν.

τοῦ αὐτοῦ.

οὐκ ἐν δύναι, ὡς ἀντιώτοιχόν.
ἡ δὲ τὸν μίσηται, ὡς ἀντιώτοιχόν.
ἡ δὲ τὸν μίσηται, ὡς ἀντιώτοιχόν.
ἡ δὲ τὸν μίσηται, ὡς ἀντιώτοιχόν.

κενάνδρου ἐς τὸ αὐτό.

εἰ τις προσελθὼν μοι θεῶν λέξῃ κρατῶν
ἐπὶ πᾶν ἰσθάνης, αὐθις ἐξ ἐρχῆς ἐτή.
ἔσθ' ὅ,τι ἂν βούλη, κυων, περιβατον, ἄλσος.
ἄνθρωπος ἵππος, διαβίῃναι γάρ σε δεῖ,
εἰμαρ, νομτοῦτ' ἐσίν, ὅ,τι βίβλη δ' ἐλείψεται.
ἅπαντα μᾶλλον εὐεὺς ἐπὶ ἂν ἀνδρῶν
ἐσθ' με, πλην ἀνθρώπων, ἄδ' κ' ἐς εὐτυχίαν.
κακῶς τε πράττει τούτοιο ζῶν μόνον.
ὁ κράτῃς ἵππος ἐπιμελεσθαι μετὰ
ἐτέρῃ θηραπέει, μ' ἄλσος ἀνέγκη κυων,
ἐν τῇ μάλιστα τοῦ κακοῦ κυνὸς πολὺ.
ἀλκιρῶν γενναῖος ἐμ' ἐτέρῃ ἄλσῃ
ἐσθ' ὅ,τι ἂν βούλη, καὶ δέ, καὶ τὸν κακὸν.
ἄνθρωπος ἐσθ' ἡ χρηστός, εὐεὺς καὶ φίδρα
γενναῖος, ὃ δ' ἐμ' οφθαλμὸς ἐν τῶν νῦν ἐσθ'.
πρᾶττει δ' ὁ κέλαξ ἄριστα πάντων, εὐεὺς
ὁ τυκφίντης, ὁ κακὸς ἡ τὰ λεία.
ὄνον γενναῖον καὶ τὸν κακὸν, ἡ τοὺς χαίροντας
ὁ κακὸς, ὁ ζῶντας ἐπιρριπτόμενον.

τοῦ αὐτοῦ.

ὅς τις πένης ὦν, ἴσμεν ἀσφροῦ λέται,
 ἁβιμότερον αὐτὸ ἐπιθυμῶσι.
 ὅταν γὰρ εὐφροσύνην ἐσχαλὴν ἄβειν
 ἀνόμενον ἐμὲ λελήθη. Τὸ αὖ ἐν ἐσθ' ἰδὲ μ
 εἰς ἄλλιον ἐν ἡμῶν ταλαίπωρον βίον.
 κακῶς δ' ἀεσπέτης βραβεύεται πόρῳ.
 ἐν αἰσῶ γ' οἰκῶν, ἐσθ' ἐμὲ λελήθη.
 τὸς μερίδας ὧν τῆς ὁδοῦ τοῦ ἀμύνει.
 εἶχε δὲ παραπέτασμα τὴν ἐρημίαν.

τοῦ αὐτοῦ.

ἅπαντα τὸ ἔσθ' ἐμὲ μακροῦν ὄντα.
 καὶ νῦν ἐμὲ λελήθη ἡ ἐσθ' ἐμὲ λελήθη.
 τὸν ὄνον δ' ἀνέξεται πῶτα τὸ αὐτό.
 οὐτος καὶ ἀνδρῶν ἐστὶν ὁμοειδὴς μένος.
 τοῦτο καὶ δὴ τὸν ὄνον ἐμὲ λελήθη.
 ἄλλ' οὐκ ἐμὲ λελήθη τὸν ὄνον.
 ἡμεῖς δὲ γὰρ ὧν ἀνακαίωμεν καὶ ὧν,
 ἅπαντα τὸν ὄνον ἐμὲ λελήθη.
 ἀκούμεθα ἅμ' ἅπαντες τὴν ἀνείη κακῶς

ὀρβόμεσθ'· ἂν ἴδῃ τις ἐνύπνιον,
σφόδρα φοβούμεθ', ἂν ἱλαυξίνα κολῆθ' ἀδεοί
ἄλωναί, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι. (καμμεν.
Ἄπαρτα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά.
Μιανέρι μὲν ἡρώελες εἶα, εἰς τὸ αὐτὸ.
ἡμεῖς δ' οἶά τε φίλλα φύσιν πολυάνθεμος ὥρεται
ἴαρος ὅτ' αἶψ' αὐγὴ αἰχμαλωτίζεται καὶ ἴου,
τοῖς ἱκέλοι παχύνει ἐπὶ χρόνον ἀνθεσιμῆς
τερπόμεθα, πρὸς θεῶν ἐλδοτέρους οὕτε κακὸν
οὐδ' ἱλαθόμεν, κήρες δὲ παρρηϊκά τι μέλαιναί.
ἡ μὲν ἐχέσσει τέλος γήρας τέρσ' ἀλάστον,
ἡ δ' ἐτέρη θανάτοιο μίνυνθα δὲ γίνεται ἥρης
καρπός, ὅτεν τ' ἐπὶ γῆρ κίδναται ἡλίου.
Αὐτὴρ ἐπὶ ἡμῶν τοῦτο τέλος παρεμείψεται ὥ
αὐτίκα θῆτε θνῆσθαι βέλτερον ἢ ἰσθός. (ρεμ.
πολλά γ' ἐν θυμῷ γίνονται ἄγχοι τε τοῖσιν
τρυχοῦνται, πενίαι δ' ἐργ' ὀδυνηρὰ πέλει.
Ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδυνέσσει, ὅτε μάλιστα
ἱμερῶν, κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς αἶδιν.
Ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον, ὃδ' ἐπὶ τῇ στήνῃ

ἀμφὶ ὧσων, ὅζους μὴ κακὰ πολλὰ διδῶ.
τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλοι ὅχρον ἵεται ὅς περ ὄναρ
ἦν τι κακὰ. τοὺς δὲ χαλεποὺς ἄμεινον
γῆρας ὑπερκεφαλῆς αὐτοῦ ὑπεκρεμάσει.
ἔχτρον οὐ μὴν ἡ ἀλμυρὸν. ὅτ' ἀνώτερον πηδῆσιν
βλέπει, δόρυ γὰρ ὑπὸ νότον ἀμφιχυθεν. ἴδρα
τι μοκλῶς ἐς τὸ αὐτό.

ἢ τὰ μὲν ἀεὶ τοῖς περὶ δουρὶ λαλοῖσι.
Ἄνθρωπος ἐστὶ ζωὸς ἐ-ίχρον φύσις.
καὶ πάλιν λυτὸς τοῖς ἐν αὐτῷ φέρει.
παρὰ φύσιν ὅν τι βίων ἀνευρατο
ταύτας ὁ γὰρ εὖς τῶν ἰδίων λήθην λιβόν,
πρὸς ἀλλήλων τὴν φραγὴν θείας πάθος.
Μεθ' ἡνίκά τις πύθειται αἵμα.
τοὺς γὰρ βαλὼν ἐπὶ τὸν βύθιον κόπῃ,
ὅς ὁ φελοῦτι πάντας ὡς μὲν γὰρ πενήτας.
ἦ ὅτερον αὐτὸ καὶ αὐθιγὸν τὸν ἡλεφον
γεῖο ἀνοί, οὐ γὰρ τὴν πεῖσαν ῥῆσον φέρει.
ὁ νοτῶν τι μακρὰν, ἀλκμερομαῖον καὶ τὸ.

ὀφθαλμῶ τῆς ἱπφίν' ἰδε τυφλόν.
τῶ δ' ἰκέτω παῖδ' ἡιοβη κεκουφικῶ.
κωλός τις εστὶ γόν φιλακλήτηρ ὀρᾶ.
Γέρων τίς ἀτυχεῖ, κατεμαζε τὸν οἶόν.
Ἄσαιντα γὰρ τι μεζονα ἡπέποιθέ τις
ἀτυχία ἐλθοῖς ἡγεμότ' ἐννοούμενος,
τὰς αἰτὸς αὐτὸς συμφορας ἡπὸν γένει.

ΔΙΦΙΛΟΥ.

Ἀπρὸς δὲ κητὸν οὐδὲ μ' ἀνθρώποις πάθους.
ἐρημέρους γὰρ τὰς τύχας καλὴ μελῆα.
τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνδρῶπος ἐμὶ. τοῦτο δ' αὐτὸ τῷ φίλῳ,
πρόφασιν μετίσθην ἑς τὸ λυπώσασθαι φέρει.
φιλήτου.

ἢ μ' ἢ δὴ πολεεσι πεφύρεσαι χαλεποῖσι
συλε. ἱαλκναῖν δ' ἐπιμίσγειαι ὁδ' ἔσον ἔσον.
Ἀμφὶ δέ τινεσσι αἰὲν ἀνίαι τέτυχασι.
πομπῆς μακροῦ.

Δεῦρ' ὦ τέκν' ὦ γερχθεν ὅσον πλεῖστον θέμις.
ὡς ἂν γὰρ γέρεσθαι οὐδὲ λυπῆσαι τά τι.

μητέρα τί πρὸς λάβουθε καὶ ἔαρτεσθ' ἐμῶ.
βούλε δ' ἀθύρεσθαι, πρὶ ἐτῶνεσι φρένας.
ὅς ἐστι μῦθος τοῦ ἱεροῦ παντὸς βίου.

Εὐφρομος.

ὦ Ζεῦ, τί πρὸς ἡμῖν δαῖς χρόνον τοῦ βίου βραχὺ
βλεπέμ' ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς ἔκ ἐσθ'.

Εὐριπίδης.

εἰ δ' ἴτερος πένων δοκεῖς ἔσσεσθαι,
μῶρος δ' ἐν νητὸς βεγᾶς. τοῦ αὐτοῦ.

Ἀλκήμ. ῥα τι φηλλὰ, ἢ μέλαινα νύξ,
τίτ' ἔλποτοῖσι. τοῦ αὐτοῦ.

οὐ γὰρ ποτ' ὀρθαῖς τῆς τύχης βεβηκότα,
ἔξεντόν αὐτόν δαίμενός ἀεὶ ἰδοῦν.
ὁ γὰρ θεὸς πως δ' ἐθέλει σφετέρη καλῶν,
κάμει δ' ἐν νητὶ ταφῆς τῶν αὐτοῖς ἀεί.
Θνητῶν δ' ἐν νητὸς ὅλος, οἱ δ' ὕπερ φερεται
καὶ τῷ παρόντι, τούτῳ πρὸς πρὸς.

τοῦ αὐτοῦ.

πολλὰς γὰρ δαίμων τοῦ βίου μεταβάλλει
ἔλπειν ἡμῶν μεταβολὰς τε τῆς τύχης.

ἡτις δὲ.

πλεῖν μὲν γαῖα κακῶν, πλεῖν δὲ θάλασσα.

νοῦσοι δ' ἀνὼ μ' ἐξ ἡμερῆ, αἰδ' ἐπὶ ρυκτῇ
αὐτόματοι φοιτῶσι κακ' ἔθνη, ὅσι φερεσθαι.

ἂ πολλοὶ δ' αὖτε.

ἀπραγμόνως ἡ ἀνθρώπου φύσις
καί τε μέν τις ἐν μακρότερον ἀπραγμένων,
ἐν θηρίοις δὲ καὶ πτόμασι, ὅντα δὲ
εἶναι τίθει· οὐ γὰρ ἡ πρὸς εὖ. θεοὶ δὲ
ἴμνησαν ἡβηεὶ καὶ γήρας ἐυλομένοιο.

τρυφὴν ἐσχετο καὶ δ' ἀπρηστομένης
πολιτικοί.

ἀλλ' ἔμ' ὅδε ὡς εἰκὲν ἐν τίχηματι βίβ
ζάλης καὶ λύτης ἀμύβη, ὅδε τις ἐν γήματι.
μή τι νῦν ἀνὰ φύσιν, ἔστι καὶ τὸ κίβη.
καὶ γὰρ ἡ φύσις οὐ σμικρὴν φέρει πικρὸς ἀκάν
ἡ λίσσετο τὸ βλάπτουσαν ἐν τῇ φέλα. (βας
καὶ σθένος ἐπὶ φέλας τὸ καλ' ἀσκήσι.
καὶ πᾶσι τὸ τίχημα λαμπρὸν πᾶν τὸ σεμνόν
σέρε καὶ τὸ δὲ τίχημα τυφάνη κερμένον. (βίβ

ΣΩΤΗΔΟΥ ὅΤΙ Ὁ ΒΙΟΣ ΠΟΛΛῶΝ
ΦΡΟΝΤΙΔΩΝ ΑΝΑΜΕΣΤΟΣ .

ΥΠὸς γ' αἰῶν. παντοδερμὴς ὁ πάντα βίω-
ν ὥμλου κρίνει δικαίως τὰ κατ' ἀνθρώπον
ἐκαστον. καὶ γὰρ κατὰ γαίαν τὰ κακὰ πεφυ-
κεν ἀεὶ καὶ τοῖς μεγάλοις κακοῖς γενηθεὶς κόσ-
μος ὁ πᾶντε, ἴσοι περὶ αὐτὸν καὶ ἐλησαμ-
εὐρέην, μηχανικὸν εὖ ἔκμασ, ἡ σοφὸν μαθή-
μα, οὗτοι κακὸν εἰς τὸν βίον αὐτοῦ τέλος ἐποίη-
σαν. ὑπὸ τ' ἐννήτορες κόσμου κακῶς παθίμ-
τες σωκράτην ὁ κόσμος πεπνίχες φέρει
ναί, κακῶς ἀνέλε τὸν σωκράτην ὁ κόσμος.
ἐν τῇ φυλακῇ κώνφερό τι πικρὸν, τεθνήκε. γὰρ
λύττα σταγῶν ὁ διγένης ὦμον, τέθνηκεν.
αὐτὸς ὕψω βίβροντι, σιπὲς τῶκε χελεύει.
σοφουλὴς ῥέτα φαγὼν σταφυλῆς, πνικτὴ τέ-
θνηκε κίνες οἵκατα θανάκην ἐν οὐπὶ ἐν
ἐβραγον. τὸν ἔμειον ὁμηροῦ λιμός, κατεδάπα-
μισε.

τούτων μαρτυροῦται. παρατηρεῖται. βίᾳ
λίσσεται. ἐν ἐφύων ἐστὶ. καὶ ἡδονὴς ἐστὶν.
ἐπὶ φοβεῖται. καὶ παρὰ τῆς αἰσθητικῆς
χρῆσις. καὶ φρασιγόν παρακοιτῶν ὅσιν ἐστὶν.
οὗτοι παρακοιτῶσι. φιλατῶν καὶ ἀφρυπνῶν.
οὗτοι φυλατῶν ἐστὶν. πλοῦτος ἐστὶν αἰνῶν.
οὗτοι ἐμλαίνουσιν. ἀνὴρ ἐστὶν καὶ ἡμέτερος.
φρατεύεται. καὶ πρεσβύτης ἐστὶν πύλεως.
πολιτεύεται. φρατῆρ. χορηγὶ ἐστὶν
ἐστὶν. μακαρίστους ἐστὶν τὸν βίον. ἐν ταῖς
ὡν ἐστὶν. παρὸν μασε καὶ ἐρχεται ἐστὶν
ἐστὶν. πάλιν παιδὶς ἐστὶν ὑπομένει. καὶ ἐπὶ
ποδὶ τὴν νεότητα καὶ ἡμέτερος μοι φίλος.

τὸ δὲ γὰρ, βαρὺ ἐστὶν αἰτίας.

ἔχουσιν οὖν πᾶς ἐνδαίμονα

τὴν βίον ἐστὶν ἐστὶν.

ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν.

ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν.

ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν.

ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν.

ΕΙΣ Τὸν Βίον. Εἰκονισμένον.

μή τὸν βίον ἄνθρωπε δέξαι σὺ παρὰ
ῥήτην ἔτυχες. εὐρεῖς. ἑλαβες. κατέ-
σχες μὲν τὰς ῥίχας. μὴ πρὸς ῥαγῶν
ἐκδοῦν. μὴ πρὸς ῥυφῆς χωρῆς. μὴ δὲ φρο-
νῆτις ὑψαλίσ. μὴ περὰ τοῦ μέγισ. ὕμνον μὲν
βλέπεις βρόντη. ὕμνον μὲν καὶ τὸ τέλος. ὑπὸ
τοὺς πόδας μου ῥοχ. ἰβλέπε μήνυσι δῶσι.
τὰ ῥί τὰς κνήμας μὲν πτερὰ. φεύγω παρίπτα
μαίτου. ζυγὰ κατέχω τῇ χειρὶ. φοβεῖ
τὰς μετακλίσεις. τί με κρατεῖς.
σκιδνὸν κρατεῖς. πνονὸν κρατεῖς
ἀνέμου. τί με κρατεῖς.
καπνὸν κρατεῖς. ὃ
νεῖρον. ἵχνος
πλοῖον.

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΥΕΛΛΟΥ ἸΑΜΒΟΙ,

Εἰς Ἀρετὰς καὶ Κακίας.

Ἡ Ἀγάπη.

Ἐῶλε παῖρ ἢ περιρρέω κύκλω.

τάς γ' ἅ πάσας ἀρετὰς σφίλω κύκλω.

τό μῖσος.

μηνιδμόν. ὀργήν. συμπλοκὴν δέχθ' φθένομ.

καὶ χαλεπὸν πᾶν συλλοβὸν φέρω πάθος.

Ἡ ἔξουσία.

Ἵππευεταί μοι τῶ κράτε' χεὺς ἐν ῥίω.

καὶ κυριεύω τοῦ λόφου ἄτερ λείψυ.

Ἡ φρόνησις.

χυμύλοισι μὲν ἐκ μακρᾶς ἐμπείρίας.

τιθῶ δέ σε πλού, τοὺς ἐμὲ κεκτημένους.

Ἡ ἀφροσύνη.

Ἰοικα τυφλοῖς. ἠδὲ τυροῖς ἐμβρύοις,

ἐκ σπργανῶν εἰσέξασα τὴν ἀνωσίαν.

Δικαιοσύνη.

Ἐγὼ συνισῶ τῶ ἱγῶ μου τὰς πόλεις.

καὶ πύργος αὐταῖς χρηματίζω ἢ τάφρος.

ἡ ἀδικία.

ἀρχὴ μέλχης ἔβλεψεν ἡ μήτηρ φόνου.

καὶ τῆχος ἐν ἐνὶ τῷ ψεύδει καταγίγω.

ἡ ἀμδρεία.

ἐγὼ διδύσκω τοὺς ἀνιμανίους.

τότε. πρὸς οὓς. πῶς. ἰδὶ. ἐν μαχητόν.

ἡ δειλία.

στενὴν σφαίρων. ἢ σκύλων. ἢ λαφύρων.

ὅσοι μὲν φέρουσιν ἐν τὸς οἰκίσκων.

ἡ σωφροσύνη.

τόν σῶφρον αἰνέει τὸ σάμμιον.

θεύουσα τὴν ἀθεσμον ἀκολασίαν

ἡ ἀκολασία.

αἰσχρῶν βυτικῶν συμπελοκαί. μέθην κάρου.

ἐμοὶ προεκρίθησαν ἐκρεφουργίας.

ἡ ἀλύθεια.

εὖως χηματίζω. ἢ λύχνος τοῖς χρωμένοις.

πρῶτη πέλματα τῶν θεοῦ θυλάτρω.

τὸ ψεύδος.

ἢ πείσασιν σχεῖν ἀδυνατῶν ἰδίαν.

καὶ τὴν ἐμὴν πόσιν ἡτῶ πολλάν τις.

ἢ ἐλπίς.

τὰ νεῦρ' ἀνορθῶ τὰ παραλελυμένα.

καὶ τοὺς ῥαθυμοὺς ἐξεκείρω πρὸς πόνους.

ἢ ἀνεληψία.

ἔκλιστα πολλοῖς τὰς παραδείσους ψύλλας.

ὅσοι ῥαθυμοὶ ἀφελῶς εἰλορτόμε.

ἢ προσευχή.

ἐγὼ μόνῃ δίδωμι τοῖς θεοῦ τί με,

τῷ δημιουργῷ προσηλαλῆμ' κατὰ μόνας.

ἢ ῥαθυμία.

οὐ πώ ποτε ῥόπαρον ἀμνησάμην.

ἀεὶ γὰρ ὕπνῳ, ὕφιλῳ χάσμεν μένην.

ἢ ἰαπνοφροσύνη.

εἰς οἶον ὕψος τοῖς ἐμοῖς ἄγω φίλους.

τῶν ὥς τε λῶνις μετ' ἑνὶ μου τὸ κράτος.

ἢ ὕφλοφροσύνη.

ἀεὶ κατὰ πῶν καὶ κάτω ποῖω ῥέπειν.

καὶ μαρτυρεῖ νοῦς, ἰσκότος χρηματίζας.

ἢ ἐλεημοσύνη.

ὁσχών με πῆν' ἴω εἰώ τεύτω φίλην,
ἐαυτὸν ἰσοῖ τῷ θεῷ βεῖω λόγῳ.

ἢ ὠμότης.

ὅσον κακῶν αἰτίος ὁ σκιφὸς εἰός·
ὁ πλούσιος πρὸ χείρος ἐς ἀμαρτίαν.

ἢ χαρά.

τείνω τὰ νεῦρα, καὶ κρατύνω τὸν τόνον.
ὁρμῆς δέ με τι πλῶ, τοὺς παραλελυμένους.

ἢ λύπη.

τὰ νεῦρα συνθῶ, καὶ παραλύω τόνον.
ἐργάζομαι δὲ καὶ λοισμῶν ἐκστάσις.

ἢ ἡμιμασπίνη.

τῶν ἰσοῦν συν αἰσθὺς ὑψιχάνω.
καὶ λυγρὸν ὀρεῶ, καὶ μέγιστος ἐφιστάνω.

ἢ ἐκπνοή.

ἐγὼ πνέω περ κατὰ τῶν ἀντὶ πάλω.
πτομῶ δὲ γλῶττα, ὡς ψυχρῶ τῇ διπλῶν.

ἢ φιλοσοφία.

ἴσον θῶ ἴθαμι τὸν σίροντά με.
τὴν ἴνῳσιν αὐτῶ, τῶν ὅλων ζωρευμένη.

ἡ ῥωμεία.

ἔγω γὰρ λαὸν ἀνθρώπων ἐνέσταθ' ἀκινύω,
διὰ μερικῶν σημείων σχημαμάτων.

ἡ ἀστρονομία.

ἔγω τὸν νοῦν λατύνω τῶν μυυμένων.
τοῦ προθεῶν εἰς τὸ συμφέρον ἧ' χρόνου.

ἡ ἰατρική.

ἐν ὕψει ὅντας αἰετίζω τάχος.

εἰ δὲ πρὸς τέλος θάπτον πέμπω τῷ τάφῳ.

ἡ τέλειονική.

ἔλκω τὴν ἀνείλεου ἔς ἄδου φέρω.

καὶ ἄλοποιῶ τοῖς ὀπσοῦν χρωμένοις.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΑΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΤΟΥ ΤΕΛΛΟΥ ΑΝΑΓΩΓΑΙ.

ΑΝΑΓΩΓΗ ΕΙΣ Τὸν Τάλαντον.

Ἄλιν ἡμᾶς ἐπὶ τὰς ποικίλὰς θύσας ἂν
π θέλκετε, ἰφῶν μέλεις ἐπὶ τὴν φιλοσο
φομ αὐλοῦ μελωκίδημιν, ἡ ἀνδλκύν
μεν. ἐγὼ δὲ καὶ ἀπώκνησα πρὸς τοιαύτην
παλινωδίαν, ἵ μὴ τὸ προεβλημένον παρ
ὑμῶν, κρείττονος ἐδεῖτο τῆς ἐπισκέψεως.
ἐπὶ βυανὸν μὲν γὰρ τὸν μῦθον, οὐκ ἂν ποτε ἀ
φίξωμαι ἐκώμ. ἰδὲ τῆς αὐτῶ κρείττωμ τοῦ
φαινομένου ὑποκάθεται ἔννοια, δὲ ἡσσυ πο
τὲ καπέν· ἡ ἀπὸ τοῦ τῆς φιλοσοφίας ὑψος,
ἐφῆσω τὴν ἰλῶτη, ὡς περὶ εὐματὶ πρὸς τὸ
κάταμτες φερομένω. δεῖ γὰρ τὴν φιλοσοφο
μὴ ἀείψτε ἀρύχως ἔχιν πρὸς τὰς τῶ οἴων
ὑπῆφας, ἀλλὰ καὶ φιλόμυθον εἶναι κατὰ, καὶ σωφ
δελφμ περὶ τὰ παίρνει παυδικὰ δὲ φιλοσοφ
φω, μῦθος καὶ λέξις ἐπιτερεσθῆς καὶ ἰς κρία. καὶ

διαχέουσα τ' ἑσχὴν ἢ συτ' ἄλλωσι παύσωμεν
οὐν καὶ ἡμεῖς ἰδοῦντες περὶ τὸν κεδρὸς φίλτα τὸν
ταλῆρ, καὶ θαυμάσια τοῦτον τὰ λεία, ὅπως
τῷ ἀερί τὸν πάντα χρόνον περιπύωμενες, δι-
μῖνι μὲν ἴην ὑπερτέλλουσιν πέφαν, ἢ τις ἄ-
δαμαντίνους ὡς περ καλλωδίους ἀπὸ ἡμε-
νι, καὶ μικρὸν τι τῆς ἐκείνης ὑπερανέχουσα κε-
φαλῆς, φρεσὶ τῷ μέλλει κατένειαι. ὅ καὶ τοῖσι
δέ οὐδέ, τῷ φέβω κυμοίνεταί, καὶ τοῖς τὴν λεία
σι δίκην τῆς ἀκολάστου γλώττης. πρὶν δὲ τὰ πε-
ρὶ τ' παιδὸς ἐξετάσῃ, τὸν τοῦτ' πατέρα κα-
τανοήσωμεν, ὅς τις ἐστὶν ὁ ζεύς ἐμεῖς δὲ τῶν
τοιοῦτον ἀποδιδῆς ἀξίον, πῶς ἀμφίβολον
αὐτῷ τὴν γονὴν ὁ τοῦ δραμάτος ὑποκρι-
τῆς προσμαρτυρεται.

ὁ δὲ θεὸς πεφυκώς ὡς λείουσι πάντας λόγους.
ἀλλ' ἐπεὶ πλάτος ὑπανηγόμενον τῶν θεωρη-
μάτων ὁρῶ, τοιοῦτοι ὡς περ τελετὴ πρὸς τῷ
λόγῳ προσέρχεται. αἰγὶν τελεταῖ, σωμα-
τικὰ τούτων τὰ παραπλάσματα, καὶ δὲ εἰ

σὺ τῶν ἀδύτων χωρήσῃς, φῶς ἐκεῖ κατα
ρῶν. καὶ τῶν αἰδητῶν ἀγγύμνωσις. τὸν δὲ
τοῖνυμ οἱ Ἕλληνες, ἄνθρωποις ἄλλαις ἐννοίαις κα
τεμερείσαντο. οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν, πρῶτον τοῦ
παντός ὑπνοοῦσι διημιθεγέν. ἐν δὲ διὰ τοῦ
το, καὶ βίνα. καὶ διὰ προσήγορεύουσι ἐκείνῳ
μὲν, ὡς τῆς ζωῆς τοῖς οὐσι χορηγόν. τοῦτο δὲ,
ὡς αἰτίαν τινὰ διὰ πάντων τῶν ἐν τῷ φοίῃ
σαταν. ὅμ δὲ καὶ ἴτον ποιεῦσιν ἀπὸ τῆς ἐνδεῆς. ἐν
γὰρ φασι τοῖς πάντων καὶ πρὸ πάντων. μεθ
ἐν ἰδέας. καὶ ἐφῆκε τὸν διημιθεγέν. τοῦτον
γὰρ ἀμέσως προσάξει τοῖς ποιήμασιν οἱ ἔ
τινες ταύτην μὲν τῆς αἰτίας ἐγείμνωσαν φαι
νομένην ὅτι τινὲ φύσις, τὴν προσήγορεύουσαν ταύτην
ἐπιφαινίζουσιν, ἥτις ὁ δεύτερος πλάνης ἐστὶ,
καὶ τῆς ἀσφαλῆς ἐκρημαζόμενος. ὅτι τῆς
ὑπεροκμμένου τοῦτον φασὶ κεῖν τοῦ χάνοντος
ταῖς ἐνέσεσι, ὅς τις ἀν' ἀλῶσχηματίζο
μενος. καὶ ὑφυστα τῶν κακίωνων, καὶ προστί
θεσι τὰ καλλίωμα. τοιαύτη μὲν καὶ ἡ δὲ ὑπερ

δύξα περὶ τῷ διῷ τῷ ἑλληνιστῶν ἡδὲ ῥήτῃς
κωτάρα ἴως ἡ ἀληθεύσα αὐτὴν τε γὰρ ἡ
παλαιὰ τοῦ ἐκείνου οἱ μύθοι, ἀπὸ κτήτης ἔν
νῶτι, ἡ τῷ μὲν ἰκίτασιν ὁ τῷ γῆς κατὰ ῥῶν κίται.
τῷ δὲ, τῷ ἐπὶ τῷ γάρ ῥῳ ἰκίτασιν κολωνίμ. ἡ
ταῦτ ὅτι τῷ ὑπερανάσας φύσιν, ἀλχιπὸ ὅδε
ποιοῦσι τῆς ἑσίας τῆς κατὰ τῆς. ἡ πρὸς τὸ
τῆς θεότητος ἴδος κατὰ ἑλῆξαι. τοῦτα δὲ τῷ
λόγῳ ἡ ἐξ ἑμῶν προστίθεται ὁ ῥήτῃς. τῷ
λα γὰρ παρὰ ἑωρῶν τῷ μύθοις, τῷ γὰρ δὲ μό
νομ ὅτι ὁ ἐδέξατο, ἡ πρὸς τῷ ἐκείνῳ μίμη
σιν διερεβίῃ τὸν τάνταλον ἡ μὲν μὲν οὐν ἐι
μὲν πρὸς τῷ ἴσ ῥῳ τὸν μύθον μετὰ χει
ρὶ ῥῳ μὲν. οὐδὲ μὲν ἐλῆξαι σωματικὸς ἑν
νήτας τοῦ τάνταλου συνήλσχισιν. ἀλλ' οὐ
δὲ πρὸς τὸ ἴσεν τὸν λόγον ἐνατείνοιμαρ, ἡ
ξίον τί τῆς φιλοτέρῃ ἀποδότα μετὰ χει
ως. τῷ γὰρ κ τῶν μαθημάτων, ἡ ὑπὲρ τῶν
ἀγῆσχηματα, ἡ πρὸς τῆς. λεγέτω τοῖ
ννι παρὰ ἑμῶν ῥῳ, ὁ χορηγὸς ῥῳ τῶν τῶν

λοις θεός. Τάνταλος δὲ τὸ αἰθέριον πυρ, πέτα
ται, γὰρ δι' ὅλων τ' σφαιρῶν, καὶ φύσιν ἔχει ἄνω
κλίνωθαι μάλα δαί. τοῦτο βούμ τὸ αἰθέριον
πυρ, ὃ παρα τῷ βάθῳ τὸν Τάνταλος, τῷ αἰέρι
πέφυκεν ἐσφραγισμένον. τῷ γὰρ περὶ τῆς ὕ
περὸς σφύρας, ἡ ἀρχὴ τῆς τοῦ αἵρος προσή
πται. λιγύτερον δὲ τοῦ αἵρος τυγχάνον τὸ
πυρ, ὡς περὶ ὀχλήματι πῖνι, τεύτῳ ἐπελαφεί
ζει. ὁ δὲ ὑπερέλλων τὴν τεύτῃ κεφαλὴν
λίγος, ὁ κατὰ τὸν ἐμπέδοκλέα σφῆρος ἐστίν.
ὡς δ' ἐν ἡμέρῃ φύημεν, ἡ ἀπλανὴς κυκλοφο
ρεῖα. ὁ μὲν γὰρ αἴρ, τὸ πυρ ὑποβέβηκε. τὴν
δὲ ἀπλανὴ σφῆρα, τὸ πυρ. ἡ τις δὲ, ὡς
πυρ χερμαὶς ἐπιβεβλήται, καθάπερ
τὴν κορυφῇ, τὴν πρῶτη ἐπιφανεία τοῦ πυ
ρός. αὐτὴ δὲ ἡ ἀπλανὴς, τῇ ἀπαύστῳ καὶ ταχίᾳ
περιστροφῇ τῆς κινήσεως, διὰ τὴν μὲν πῖνιν τὸ
πυρ. ἵνα μηδὲ μίτι καινόμεν τοῖς σφαιροκλονῇ
τοῖς σφαιροῖς γένηται. ὁ διασφῆρας δὲ. ἀλλὰ τὸ
μὲν ὡς περὶ ὕπερ φέρεται, δεξιόθεν γὰρ τοῦτο τῇ

Τοῦ μύθου ἑξήγία, συναγομένον τε καὶ συνελού-
μενον. ὁ δὲ περὶ κελιάζομενος κύκλος, ἀφαι-
ρεῖται αὐτῷ καὶ τῷ δέξας, τὰ πάντα χρόνον ζωο-
γονῶν ἀλλ' ὅφθιζων. Τὸ δὲ ἀμφιβάλλειν τὸν
ὑπεκρίτην περὶ τῆς τούτου γενέσεως, ταύτην
μοι ὑπεβάλλει τὴν ἔννοιαν.

Ὅτι τε τοι μῆκαςί τινες τῶν φωϊκῶν, πυρώδιν
φύσιν τῷ τοῦ παντός προτάσαι δημιουργῶ,
ἀλλ' οὐχ ἡγεῖσθ' ἀκαδημία. οὐδ' ἡ πρεσβυτέρη.
οὐδ' ἡ νεώτερη τοῦτον τ' λόγον ἐδέξετο. ἀσώμα-
τον δὲ τοῦτο μῶρ' ἴσαμτο, καὶ πρὸς μηδὲν τ' ἑοι-
χεῖω μέσικες τί' ἔχοντα. διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ
σκηνῇ λόγος ἀμφιβάλλει περὶ τὰς τ' ταυτάλλ' ἰ-
ονάς καὶ τὸ ἀπὸ τ' δημιουργοῦ τὸ πῦρ ἵκεν ἢ
δαίτῃς δημιουργέσι παραχωρεῖ ὑπελήψεσι.
σπυδαῖται γὰρ φιλοσοφία καὶ πῖ τ' ἀράμασι.
καὶ διὰ τοῦτο ὅπερ ἀπεμφαίνον τ' μύθος πρὸς
τ' ἀληθὴ λόγον εὐρίσκων τῷ συρφετῷ δίδωσι
τοῦ πλήθους. καὶ ἅ πῶς ἀντὶς ὁ τάνταλος ἡμ-
πῶς δὲ τῆς κατὰ γενέσεως πεφυκῶς ἀχλὺς

Λεσμα, συνδιήλθοντο θεοῖς, πῶς δὲ καὶ διὰ τὸ
μενος τούτοις, ἐκφορατὰ ἐκείνων περὶ μὴ
σηρία, καὶ διὰ τοῦτο ἰώρετο, καὶ τὸ λίθον πεφύ-
βητο, φησὶ τοίνυν ἐγὼ ὡς ἀρχὴ τῶν ἐρμηνέσεων τοῦ
πυρ, καὶ μὴ τε γὰρ τὸ σωματικὴν ὕσιν συντε-
λεῖ, καὶ μέρος γίνεται τῆς συνέσεως τὸ κορυ-
φαίτατον, ἀλλὰ καὶ πᾶν αἰνῶν τὸ φύσιν ἔχον ὁ
εἰς θεὸς, καὶ μὴ ὁρῶ τοῦ ἐπιπροσδυντος αὐτῷ
τῆς σωματικῆς, αὐτὸ δὲ τὸ ὁρᾶσθαι τῆς πυρῶς
δύος ὕσεως μετέλαβεν, τὸ δὲ ἀπλανῆ σφαῖραν
πᾶσι δὲ ἐλλήνων πέμπτον σῶμα ὑπὸ θεῶν
νοῦ, ὅθεν τὴν λυσίτηλιν καὶ καὶ τὴν γενετικὴν οἶον
Ταυ διὰ τοῦτο λέγεται ὁ τὸ διὸς πᾶσι, τὰ μὲν
λαος, ὅτι καὶ πρὶν ἐθεωρήσασθαι μὴ ἂν ὁρᾶν, καὶ τὸ
γινῆναι λυγρὸν οἰκιστὴν ὅτι μετ' ὑμῶν τὸ πῦρ, καὶ
πρῶτη τοῦ σώματος σύστασις, τὸ δ' αὐτὸ,
καὶ θεοῖς ἐλαχὲν ἐλληνικοῖς συνοικεῖν, οἱ γὰρ
θεοὶ τούτοις οἱ πλάνητες, ἀλχωμάλως τὸ
πῦρ συνοικεῖ, ὁμοδίαιτον ἄρα τοῦτο, τοῖς ἐ-
κείνων θεοῖς, ἐκπυσσά δὲ τὰ ἐκείνων πεπoικ

κερ, ὅτι φωτὶ πάντα καταλαμβάνεται. τὸ μὲν
θεῖον, τὸ θεῖον. τὰ δὲ σωματικά, τῶ σωματικῶν.
ἀκόλατος δὲ τῷ πυρὶ ἡ γλῶσσα, ὅτι τοῦτο μό-
νον τὸ στοιχεῖον παφλίζει τῇ φύσει καὶ εἰς τὸ ἀεὶ
συνεχὲς ἢ τε γὰρ γήσσιμος οἶσα καὶ ἀμετάβη-
τος, καὶ ἡ χεῖρ ἐκτείνεται. τὸ δὲ ὕδωρ δὲ μή τις εἴη,
δονῶν καὶ ἐπικαχυμένον ἢ γη, ὅτε ἀνερ-
ψέτωται καὶ κελεύθω κατὰ τὴν ποίησιν. τὸ δὲ
πῦρ αὖτε τῷ ἑαυτοῦ φανοχωρούμενον πᾶσι,
σαλπίζει τὰ πάντα καὶ ἐν προσεγγίσει. τοιαύ-
τη μὲν ἡ κεκρυμμένη καὶ μύθος διάνοια ἡμῶν
δὲ τὰ ἐνταῦθα ἐρημύνα, μὴ ἀμετανάνκτα
δογματὰ εἰσωσαν. πρὸς γὰρ τὸ χρεῖν ὁρᾷ τὸ λείπον.
τὰς τῶν ὀνομάτων φύσεις ἐξελέησαμεν. ἐπεὶ
περὶ ἐν ἑτέρῳ μύθῳ, ἐν ᾧ δὲ ὁ μὲν κρόνος
τὸν Δία γεννᾷ, οὗτος δὲ, τὸν πατέρα δωσμή,
ἀγῶς ἀνέκδρασίμεθα ἐκείνον τὸ παῖδα τοῦ
κρόνου, χρεῖν γὰρ τὸ κρένον ἐκδρασίμεθα νομίσαντες.
Δώσωμεν αὐτῷ πάντα καταβροχθίζοντα ἐκ
τῆς οὐφύος αὐτῶν γεννώμενα. τοιοῦτος γὰρ ὁ

χρόνος διαπαρηκτός της εὐτίας τῆς αἰδομένης.
ἔμελλε δὲ καὶ αὐτὸς τῷ συνεχεῖ της εὐκεί-
ας φύσεως ῥεύματι, περὶ ἑξήκοντα καὶ πορὰ
πολλυδαὶ ἀλλήλικ διαδοχῆς τὸν τῶ ζῶν.
ἢ της δὲ ζεύς ἐν ἐκείνῳ ὥμιθω προσκίρειν
ταῖς τούτῳ ζῶν ἀνέχῃ, ὅσον δε τμή, ὥστε
μὴ παραπέλλυθαι. ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ τῆς καθεκα-
στομζῶν καὶ ἡμέ, καὶ ἡ περὶ ἑξήκοντα, διὰ τοῦτο καὶ
ἔαν μηδὲ ρα τῷ δεῖ. ὁ μῦθος ἐπέστησεν. ἐδοξε
γὰρ τοῦτον ὁ χρόνος καταπικῖν ὅκατὰ πᾶσι
καὶ δὲ. τῷ μὲν γὰρ τὰς μερικὰς ζῶας δια-
φθεῖναι, διὰ λυῦναι ἡμᾶς τοῖς πᾶσι τῆς ἐι-
μαρμένου βίου, ὑφίερσας τῷ λαιμῷ τὸν
δαί. ἐφ' ἧς καὶ πᾶσι αὐτῶν ὅσα τῆς ζῶης
κατεκάλωσαν, ἀλλὰ μὲν συντηρεῦμενος
ταῖς διαδοχαῖς καὶ ἐκείνῳ τοῦ ὁ πᾶσι τῆς
δοκτόντι πόρος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμῶν πρῶτος
τῆς ἑλληνικῶν μύθῳ καὶ ἐκείνῳ, καὶ ὑφίερ
εἰς μεθ' ὅπως δαίτε ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς, ὥστε
ταῦθα κατένι σφισιν ὅτι καὶ ὑμῶν, τί τοῖς ἐ-
πιλοίοις συνδεδεμένοι.

τοῦ αὐτοῦ ἀνικτοῦ περὶ τῆς σφιδῆος.
ἐπεὶ τὸ λεγόμενον τέλος τα μέγιστα ἡμ,
ὥς δὲ κλοῖη τένυσμα· ἃ δὲ, παρατετάσμα
τα προσβληνται· ἀθ· αὐτὰ ἐν τῷ ἀδύτοις φυ
λιπνόνται· καὶ δὲ ταῖς ἐλευσησίαις, ἀνεμίην
τό τε ταῦτα ἡ ἀνέμιντο τὰ κεκρυμμέ
να· ἐγένετο γὰρ τοῦτο ἐν περὶ δούρις ἐστὶν ἵνα
μὴ τὰ ἀρεθῆλα βεβήλεις πλάκεις ὁπλάνοι
τοῦ· ὅμως δὲ ἡ τῆς ἡμετέρας πλάκεις τὸν
ἱεροφάντην καταβλήσκει, τὰ κελύφανο ἔμυ
θα περὶ ῥηνύθω ἵνα τὸ ἀπκείμενον τῷ ἐλύ
ρω ἀπέρημα, ἐκείθεν ἀναλαβόντες κατα
βροχθίσκωδε· ἐστὶ δὲ ἀπώκνητα αὐτὸ τοῦτο
ποιεῖν, ἐμὴ αἱ μέγ· ἀρχὴ κατιγέρνται
τελεταί, θεία δὲ ἐκρατύνει δίδιμασιν, ἀναπε
τανύοντα μὲν, τὰ παρατετάσματα, ἐν δὲ
δὲ τοῖς ἐλύτοις ἐσά· ὄντα τὸν τελεούμενου.
Διὶ τοῦτο περὶ ῥηνύθω τὸ τοῦ μίθου τῆς
σφιδῆος λυφόν· τὸ δὲ κεκρυμμένον σμακ
καλύφω, φιλοσοφίαν ἔχον ἀπέρρητομ.

πλάττει δὲ ταύτην ὁ μύθος, κέρην ἐν πρῶτῳ
ἡμῶν μέχρι πδ' α', ἀλλ' ὁμφαλῶς. τὸ δὲ με
τὰ ταῦτα δασύτη' ἰχθὺν πρὸ δας θηρὲς ἢ
ἄλλ' ἀμακρὴν δὲ γῶπ' ἀπικιζτά τε ἢ πυ
θαγόφος, ἀνιπτομένη τὰ πρᾶματα. τῷ γὰρ
ἀνὴρ, ὁ λόγος προτάπτεται, ἐξ ἑρῶ τούτου ὡς
ἴσῃ ἢ κινεῖται τῷ ὀνόματι. τοιοῦτο μὲν τὸ
τῷ μύθῳ τέρας, ἢ διδίδωμι τὴν ποικίαν ἐπ'
ἐξ ἑστίας πλάττει ὁ περὶ βούλιν' ο. ἀλλ' ὁ
φιλόσοφος νοῦς, ἢ τῷ φαινόμενῳ προσκεί
δω, ἀλλὰ τῷ ἀνιπτομένῳ διὰ τῷ τέρατος.
ὁ τοίνυν ἐμὸς λόγος περὶ τῆς σφιδῶς, τοιοῦ
τός ἐστι. σφιδῶς δὲν ἀμφοτέρωθεν ἀνὴρ ἐξ ἀ
νομοίων συγκείμενος. πλεονεξία γὰρ χρεῖμα,
ἢ ὁσία ἡμῶν. τί μέν γ', τοῖς λογικῶς δυνα
μεσι συναπτόμεθα. τὰ δὲ τῆς τῷ ἀλόγῳ με
τέχοντες φύσεως. τὸ μὲν γὰρ ἡμῶν, πρῶτον.
ἢ ὁ μετ' ἐκείνο νοῦς, δεύτερον. ἢ ἡ μετὰ
τούτου φυσικὴ διάνοια. ἢ τε ἐλπίδος δόξα.
τὸ τῆς διανοίας συμπέρασμα, λογικὰ πάντα

ἢ θῆα· ἡ δὲ φαντασία ἢ αἰσθησις, ἢ ὅσα σῶμα
τος δύναιτο πρὸς τὴν ὑπόστασιν, ἀλέω ἢ κληρώ
24. ἢ πρὸς τὸ ἐκτὸς μενευκέτι. ἔστι μὲν οὖν
ταῦτα ἡ κατ' αὐτὰ τῷ λόγῳ διαχετά. ἀλ
λ' ἡ τὸ ὁντρώπῳ πλάσις σύχ' ἅπαντα. ἢ τέ
ως πέφυκεν ἀφανῆ. εἰ μὲν ἐνθὺς τὴν φρονεῖν
φιλοσοφόν τῆς σχοίνου, ἢ νοοῖν τί τὸ ὄν τ'
νοῦς, ἢ ψυχὴ ποῖ γέγονε, μισοῖ μὲν τὴν ὕλην.
ἀποσρέφεται δὲ τὸ σῶμα. λύσας δὲ τὰς αἰ
σθητῆς, ἢ πρὸς χαίρειν ἰπὼν τῇ φαντασίᾳ.
πρῶτον μὲν τὴν ψυχὴν ἐπὶ τῆς οἰκείας ὁρίσας
τηρεῖ. ἔπειτα ἐνδομ χωρεῖ πρὸς τὸν νοῦν. ἢ
διὰ τοῦ νοῦ συστήμεται τῷ θεῷ. ἰδ' ὡς ἔτυχε
μείνει ἐπὶ τῆς γεννήσεως, ἢ χρωτο μὲν ταῖς
αἰσθησεσι, φαντασιῶν δὲ κ' κληται ζῶν.
πρὸς τὴν τῶν θερίων φύσιν ταῖς προσερέσειν
ἡτομόληται. ἔμθα δὲ γινόμενῃ, τῶν μὲν κυ
ρίως ὄντων, ἔλθεν εἶναι ἴσαι. ἐκείνα δὲ ὑφέ
σταται μόνα δοκῇ, ὡς ἀπὸ τῶν χερσὶν ὁ
πλάβροιο. ἐμ γὰρ τῷ τοιούτῳ ὥς, ἢ κύνας ὁ

τεοί. ἢ ἐκδρυμούσους. ἢ μονίους ἄγριοι, καὶ
χρεματίζοντες ἵπποι, ἐπὶ τῇ βέντιωσαν πα
ρὰ τῆς θεῆς γραφῆς κατονομαζέμενοι. ἐπὶ
δὲ πατέρ' ἑξ' ἑξ', ἀπὸ λητῆς καὶ παιδὸς θεοῦ. εἰπω
δὲ καὶ θεοὶ, ὡς τὸ ἐγὼ ἀπαθεὶς ἔσέ. ἀλλ' ἐπεὶ
ἀνὴρ τοσοῦτον δὴ ἀφασάναι τὰ ἀντικείμε
να, μέγα γὰρ χάσμα ἐστὶ κῆται μεταξύ θεοῦ
καὶ θεοῦ, ἀλλ' ἢ μέσῃ ἀμφοτέρων δοῦναι βο
ήν. ἢν τὰ μὲν τῷ χαλδαίων λόγῳ, ἑτεροφα
νῆς, καὶ ἑτεροκνηφὶ κατὰ τὴν πρὸς θάτερα τῷ
ἄκρῳ ἀπόκλινιν καὶ ἐγγύτητα. ἐγὼ δὲ ἀπλῶς
ἀνθρώπινον κατονομάσαιμι. ἥτις ἢν οὐκ ὡς ὁ
λόγος ἠρμάνευσεν, ἐφωράσασα μετ' ἡμῶν. θεο
ῶν. ἀνθρώπινον, καὶ θεοῦ δὲ, ἀλλ' ἐν μὲν τῇ
θεοῦ δὲ, σωματικὰ πάντα καὶ θεῖον ὁδόν. ἐν
δὲ τῇ θεῷ, φιλόσοφος ἡ διὰ ξαλῶν καὶ κατ' ἐρ
γασίς τῷ αἰδήσεων. ἐν δὲ τῇ μέσῃ τῇ ἀνθρώ
πιν, σύμμιξις ἐξ ἀμφοῖν ἐν ταύτῃ γὰρ, οὕτως
θεοῦ ἐστὶ μὲν οὐτε θεός, ἀλλ' ἀμφοτέρων, καὶ
ὁδὸν ἐκάτερον καθαρῶς. ἐν τίνι γοῦν τῷ ἥττω

ζώον ἐναικέναι τὴ σφίγῃ αἰόμεθα, ἢ δὴλον
ἐν τῇ μέσῃ ἢ ἀνθρωπίνῃ οὕτω γὰρ ἀνὼς αὐτῇ
τελέως, οὕτω θηρίου κατὰ τὴν ἰδίαν οὕτως ἐκείνῃ
κρίτως, ὅτι τὸ πρὸ τοῦ φαινομένου, ἀνὼς ἐκείνῃ
το μὲν γὰρ πᾶσαν τὴ γενεὴν κατὰ λιπὴν, ἢ διό
λ' παρ' ἐνός ἔστι καλή. ἀλλ' ἡ φαντασιώδης
ζωὴ, οἷον ἀφ' ἡμετέρας τῶ σώματος κατὰ σχοῖσα
ταύτην, τὸ κίττω μέρος ἀπελίνωσε. διὰ τοῦ
το οὐ μιλῇ μὲν ἀνὴν φωνῇ. ἐντεῦθεν γὰρ ἡ φι
λοσοφία ἐτυμολογῆται, ὡς ἀριστοτέλης ἐν ταῖς
καθ' ἡμέρας δοκεῖ. ἡ μὲν γὰρ ἐκ πέφυκε τὸ θη
ρίον ἀναισθητός αὐτῇ ἡ φωνή ἢ δὲ μὴ πρὸς
τὴ θείαν ζωὴν τελέως μετεκίνηωσε, ἀσαφὴ
ἢ συγκεχυμένα τὰ φαινόμενα. ἐχθρὰ γὰρ οὕτως,
ἵνα τὸ πᾶν διηλώσω τὰ πρὸς ἡμῖν.
ὁ νοῦς, πάντα ἔχει τὰ ἐξ ἡμῶν ὅν τ' ἐξ ἡμῶν
ἰνόμενον ἢ ψυχῆως τις οὕτω φησὶν, ἄνθρωπος
οὗτος λόγος ἢ διέμενος ἐξ ἡμέρας, φαντασία
δὲ πλάνον χεῖμα ἢ ἀνέντονον κατὰ αὐτὴν. κα
χωρισμένα δὲ ἀπαλλύλων, νοῦς λέγω καὶ

φαντασίαν ὡς ἐπὶ ἀφ' ἑλθὼν θεός. ὁ μὲν ὁμοῦ
 πάντα νοοῖ ἀνωθεν δεξιμανος τὰς πηγὰς.
 φαντασίαν δὲ ἐνός ἀντὶ τὸν ἄλογον αἴσθησιν
 δεξιαν τὴν ἀντὶ μ. β. ἡμῖν, ἡ θάλασσα βατέ
 ρα ἀπὸ πλάμενα, ὁ μὲν νοῦς φαντασίαν
 τῶν. ἡ δὲ φαντασία νοῦν κταί. ἡ τοῦ τοῦ νοῦ
 τὰ νοῦς ἐμὲρ ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι ἀφάντασιν
 τὸ νοῦν ἔχουσιν ἢ φαντασίοι μὲν οἱ θεοὶ νοῦ
 ρὰς ἐνεργείας ὅτι ἐφευρέμεθα ταῦτα δὲ γίνε
 ται, ὁ πῶς ταν μάχην ἡμῖν ἐκ σώματος τε ἢ
 πνεύματος. ἐπὶ νικητῶν τῶν μὲν τὴν σῶμα τῶν
 φαντασιαστικῶν πάντως γινόμεθα ὑπερσυν
 σάντες δὲ τὸ πνεύματος νοῦς ἐκ αὐτῶν δὲ
 παρὰ μέρος ἐκί εἰς οὐρανὸν ἐκέρχεται ἢ κτα
 ῖται, ἢ σφί λος τρεῖς ἀτεχνῶς. ἐστὶ δὲ τὸ
 ὄνομα τοῦτο ἀνθρώπων μελενύσης γὰρ
 πλῆναι τὸ σώμα τῶν τῆ φύσεως τῶν ἀνωμέ
 ρος αὐτῆς ἐκ τῶν τῶν δὲ κατὰ, σφί λος
 πως ὑπὸ φαντασίαν ἢ ἐπὶ τῶν πρὸς τὴν ἐν
 σιν. διὰ τοῦτο, ἐμὲν ἀπεπλη, παρ' ἐνός ἐγένε

το. καὶ οἱ αὐτοὶ ἀδιάφοροι νεύς καὶ ἀκέραιος καὶ ὕ-
μνος τῆς ἐξωθεν περιβολῆς. οὐδὲ κατέχεται.
θερίοις ἐπὶ τῷ ἱερῷ μένοντες τοῖς ποταμοῖς. καὶ ἀκ-
μάζοντες ὀνύξιν ὡς ἀμύλας τὸ σὺμπαν τῆς σφί-
γος. φαντασία νεύς κατέχευται. καὶ νεύς ἐπιστρέ-
φεται πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κάτω ἐνέσσεως. ἀσαφὲς οὐκ
αὐτὴν καὶ ἡ φύσις. καὶ ἡ φωνή. διὰ ταῦτα τὸν
ἀνὴρ ὑπαινίσσεται. εἰς πᾶσι αὐτὴν τερατολογεῖ
σα. καὶ τὰ ῥά πᾶσι. καὶ ῥί τῃ. καὶ τοῦτο ἐστὶν οἱ ἀ-
ρεταὶ κατὰ τοὺς πιθανοὺς καὶ πρᾶγμα τῶν
ἐπὶ ἀληθειῶν. ἐχθρὸν ἐνισχυμένον τῇ πάθῃ.
ὅρα αὐτὴν πᾶσι τῆς ἐλπίδος ἐν δαίμονι.
ὅρα αὐτοὺς ἀφ' ὧν ἔχεται βίου ταλαιπωρία.
καὶ δὲ πρὸς πρᾶξιν ἀνάγκης. ἀλλὰ μὴ κατὰ
μα, μὴ κατὰ συμμερίας καὶ δόλους ἐν ἑαυτῇ
τῇ τῆς ἐλπίδος διαλυτικῆς τῇ βίῃ. ἡ νοί-
ας, καὶ οὐκ ἐν τῇ ἐλπίδι ἀπαυτὴν πρὸς τὴν
θεοῦ, ἐν ταύτῃ τῇ κατὰ θεοῦ τὰ πάθῃ καὶ
καθ' ἑαυτὴν ἐχόντες ἀληθῶς τὰς ψυχὰς, ἄσπι-
τα βραφέων δέμα καὶ νέμ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΝΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΙΡΚΗΝ·
 ΒΟΥΛΟΜΕΝΗΝ ΤΟΝ ΟΔΥΣΣΕΑ
 ΜΕΤΑΜΟΡΦΟΥΝ·

οὐλεται μὲν ἡ κίρκη καὶ τὸ ὄδυσεά με
 β ταμορφοῦν, καὶ ἐλαύνειν ἄς συφεῶν, καὶ
 ὅσα ἄς τὴν τῆς μεταποιήσεως δύνα
 μιν πάντα συκέκρται. ἀπ' αὐτῶν δὲ
 τὸ βλάμματος. πρῶτον μὲν ἐπ' αὐτὸ τὸ ξί
 φος τὸ ἥρωος. πολὺ μὲν τις γὰρ ὡς καὶ δένοντα
 τοῖς ταῖς φρεσὶν, καὶ ἐπεὶ βέλοεταί μως τίς τιν.
 ἔθεν μικροῦ δένου καὶ ἀπ' αὐτοῦ πνεύματι καὶ παρὰ
 νηρος ἐκίνημαχλας, καὶ τὸ τὸ φασγάνον πε
 ριωπὴν. καὶ λαοίωται γὰρ ὡς ὁρᾷς τὸ μορφίμ. ὁ
 δὲ, ἐπὶ μὲν παρὰ καὶ φερεῖν ὡς λέπει τῶ
 βλάμματι. περὶ δὲ τῶν ἐτάρων, οὐκ ὡ
 τούτω μέλλει. ὑπὲρ αὐτῶν γὰρ παρεσκεύα
 σται. οἱ δὲ ἐστὶν. ἀλλὰ βαβαὶ τὸ προσώπων.
 ἐκαλωπίσατο δὲ ἐπ' αὐτοῖς ἡ τέχνη. τὸν
 μὲν γὰρ ἤδη μεταπεποινημένα, πεποῖν

καὶ τὸν δὲ, ὅτι μεταμορφούμενον. τὸν δὲ
μέλλοντα εἶναι τούτῳ μετ' οὐκ ἔτι ἀπ'
μεμνηται ἡ υἱος, ἀλλ' ὡς ταχὺς ἡ μεταρρ.
ὁ δὲ, τὸν ὁφθαλμὸς μὲν διηλλατῆται, καὶ
χρὺς πρὸς τὸ πρῶτον καὶ ἄλλας τούτων δὲ ἡ
εἰς κατελθέουσι οὐκ ἔτι. τῷ δὲ ἐξελήκεν ἡδὲ
τὸ πρῶτον καὶ ἡκται τοῦ μετασχηματῆ
σμου, ὅτι πρὸς τοῦ κατὰ τὸν γένεσιν, ἐκράτη
κεν. ὁ δὲ ὑπερίχυνε, φίλος φησὶ ναλοῖον
ἀκοῖσι, καὶ ὅτι τὸν τὸν σὺ τὸν τοῦ μύθου
μύθου. πικρὸν γὰρ ἔτετα μορφῇ
τὴ τῆς φιλοσοφίας ἐκρυπτῆν ἀπὸ ῥήτα.

Τὴν γὰρ τοικίαν, ἡδὲ ὁρῆν ἀντίκρυς νέκτον.
μεταποιούσαι ψυχὴς, πρὸς ὁ ἐκάστη πάθος
κεκίπται. δὲ καὶ ἐν, σίβητα τὴν ἐστὶν πίμα.
ἡ δὲ ἐκ τῶν λήθης πηγήων. ἡ δὲ τοῦτο πρὸς
ὧν ἀπαλλοτριῦται τοῦ μου, ἐπιλανθάνομαι
ταῖς τοῦ μύθου καὶ τῆς οἰκείας ἀξίας, πρὸς
σαῖτον τῆς ἀμαρτίας κακῶνα ἔθεν τὸν
φυτὸς ἀλογήσατα λέγει, ἐς τὴν κληρώδη

μετὰ κεκίνηται μὀρφωσιμ. δύναται γοῦν κα-
τὰ τῶν τοιούτων ἡ κίρκη ψυχῶν. ἢ δοκεῖ φο-
βερά πρῶτον. ἢ μετὰ κάλλος βλοσυρά τε
ἢ σοβαρά. αἱ δὲ ἡμίθεοι τῶν ψυχῶν ἐν μέ-
σω θνητοῦ τεσαλεύσασιν σώματος ἢ τῆς ἀ-
κηράτης φύσεως, ὅ πάνυ διδέσσι τῇ τῆς κίρ-
κης ὁρμῇ. ὅδε ἡλλοιώνται τὴν μορφήν, ἀλλὰ
γενναϊότερον ἀντιβλέψασαι, τῇ μὲν καταδύ-
μαίνεσιν. ἐκκίνει δὲ τῇ ἑς τὰ πάθη ἀγῶνι
δράσκουσι μετὰ ποίησιν. τοιούτῳ τὶ χρεῖ-
μα καὶ δαιμόνιον ἢ φιλοσοφία. ἢ
οὐ μένον ἐκ πηγῶν ἀρύεται ὅ-
δατα πρὶ τῆμα, ἀλλὰ καὶ ἀ-
πὸ ἀκροτόμων
περὶ ὧν, μέλι
Γλυκάζον ἔι-
ωθενά,
εἰν.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΤΙΓΓΟΣ.

ἔστι δὶ πῦρ ἐπὶ γῆς. καὶ τε βράπην. οὐ μὴ φωνή.
καὶ βράπην. ἀλλὰ σφιδέβον μόνον ὅσ' ἐπὶ γαῖαν.
ἐρπετὶ κινῆται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὅταν πλῆθοισιν ἐπιγόμενον ἥσιν ἐάνη.
ἐνθαλάχος ἱγίοισιν ἀφανροτάτον πέλη αὐτῷ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ, ΚΑΡΚΙΝΟΙ.

Ἀλλήσας ἦδη πώλω πιδύσας ἦλθα.
νόστον ἐβαλιν ὁ λιμός, ὅς ὁμιλον ἔλαβεν ὅσον.
Ἀμύσας ἔρδην, ὁροφιδόρον ἦδρα σατήμα.
Ἀλύξας ὥρην καὶ ἐμωμένην ἦρως αἰχμή.
ἦδη μοι διὸς ἄρα πηγὴ παρὰ σοὶ διομήδην.

ΤΟΥ ΠΤΟΧΟΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

σοφός ἐβωλ ἦδη ὦν ἄνῳ. ἦδη ἐβωλε σοφός.
ἦ σὸν ἄναρ νε νόμον ἔχρανά νεσω.
νοσῶ τὸς ἦ ἰαμαίη τοῦ σώτον.
ἔλε σὺ δ' ἦ σοφός ὁ ἡδύς ἐλε.
τολομῶν φήτω, ἰωσὶ φῶ μόλος.
νόμον ὁ κοινός ἔλε σὸν εἰκονόμον.
ἔρα σὰ παρὰ χεῖλιν ἦλιν χαρὰ πᾶσα ἔτι.
κίφον ἀγομήματα μὴ μόνον ἔτι.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ΣΤΙΧΟΙ
 ἩΡΩΙΚΟΙ, ἔΧΟΝΤΕΣ ἙΞΕΚΑ
 ΣΤΟΣ, Τὰ ἑικοσιτέτ-
 ΣΑΡΑ ΣΤΟΙΧΕΪΑ.

ἀδροχίτ' δ' ὀφύλαξ θηρόβου γὰρ καμψιμέτωπος·
 θάγγετο δὴ βάραχος διζόμενος ὑψὺ θηκῶπα.
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης κτύπε δέχθων· ἔρατο δὲ
 ῥηχὺν δ' ὕπερβας φραγμ' ἐξήνθιζε κλώψι φλόξ.
 τευχθεῖς Περσὶς ἔκλαγξε βομβῶδι φόφον.
 τρώμην βδελυχθεῖς ζᾶντο περὶ λωφόφω.
 τρετῆς ἄλγυπνος μῖξ, κλάζων φύχθη φόβη.

ΤΕΛΟΣ.

Ἡ τῶν τεράδιων ἀκολουθία. α β γ δ
 τὸ μὲν α β γ τεράδια. τὸ δ' δὲ, ῥιάδιον.

Λ ς δ ν ε ς η κ λ ς ζ δ ι ω ν τ
 ς θ σ υ ς ζ α κ π α ρ η α ι

Здесь мы не будем
использовать предела.

Nov. 115588

